

kids en de Bijbel

Lezen of voorlezen, bidden en zingen, kleuren, knutselen, puzzelen

Verhalen die de Here Jezus als kind hoorde: Elisa en Naäman

Lang geleden had het buurland van Israël, Syrië, een groot leger. De hoofdmans heette Naäman, en hij won een grote oorlog. De koning was blij met hem. Nu gingen er soms rovers uit dat land naar Israël om te stelen. Eens roofden ze een meisje en verkochten haar aan de vrouw van Naäman, om in hun huis te werken. Op een dag hoorde zij dat Naäman melaats was. Je velletje heeft dan allemaal vlekjes en gaatjes die jeuken en zeer doen. Een nare ziekte waar geen pilletjes of drankjes voor zijn. Het meisje zei tegen de mevrouw: 'Als uw man naar Elisa, de profeet van de Here God, in Israël gaat, wordt hij wel beter'. Naäman ging meteen naar zijn koning, die zei: 'Goed idee! Ga maar naar de koning van Israël. Ik geef je een brief mee, en vraag hem je beter te maken. Neem genoeg geld en heel veel kado's mee.' Maar toen de koning van Israël de brief las, werd hij heel boos: 'Wat vraagt die man nou van mij? Ik kan hem toch niet helpen? Ik ben God niet. En dat weet hij zelf ook wel. Maar ik snap het al: Hij wil natuurlijk met mij en mijn soldaten vechten als ik hem niet beter maak.' De koning was bang en wist niet wat hij moest doen.

Toen Elisa dit hoorde, stuurde hij zijn knecht naar de koning, met de boodschap: 'Stuur die man maar naar mij.' Naäman ging op weg met zijn mooie strijdswagen met paarden en zijn vele dienaars - Hij wilde zo graag beter worden. Naäman was rijk en een heel belangrijk man in zijn land. Maar Elisa kwam niet eens naar de deur! Zijn knecht moest tegen Naäman zeggen: 'Was u zeven keer in de rivier de Jordaan, dan wordt u weer beter.' Naäman vond dat helemaal niet beleefd. Hij was kwaad en zei: 'Denkt die Elisa dat ik zijn knecht ben of zo? En moet ik mij wassen in die vieze Jordaan? Ik? Ik was mij wel in een mooie rivier in mijn land.' Maar zijn dienaars zeiden: 'Hij had u iets heel moeilijks kunnen vragen. Maar dit is toch makkelijk? Waarom probeert u het niet?' Ja, dacht Naäman, ze hebben wel gelijk. Dus ging hij het toch doen. En ja hoor: na de zevende keer was het velletje op zijn armen weer helemaal mooi. Wat was hij blij! 'Kom, wij gaan terug en geven Elisa een heleboel kado's.' Maar Elisa wilde die niet. Hij had Naäman niet beter gemaakt, maar God. Hij wilde dat hij God zou danken. Naäman beloofde dat hij dat zou doen en altijd de God van Israël ging dienen. Toen stapte hij op zijn strijdswagen en reed naar huis. Wat zouden zijn vrouw en dat meisje blij zijn!

G.T.

